

**NOG NOOIT EERDER VERTOOND
IN DE GESCHIEDENIS VAN DE LITERATUUR!**

**Gurty heeft dit boek onder de schuilnaam Bertrand Santini
helemaal zelf geschreven en geïllustreerd.**

**Dit is zeer opmerkelijk:
voor de eerste keer in de geschiedenis van de literatuur
werd een boek geheel door een hond geschreven.**

**Een fantastische mix van HUMOR, AVONTUUR
en SCHAAMTELOOSHEID!**

Voor Pauline Girard, haar kinderen, kleinkinderen & achterkleinkinderen!

Het Dagboek van Gurty

Overal kastanjes
Bertrand Santini

Eerste druk: maart 2022

© 2022, Bertrand Santini, Edward van de Vendel en Pelckmans Uitgevers nv
pelckmans.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Oorspronkelijke uitgave: Le Journal de Gurty, Marrons à gogo
© 2017 Editions Sarbacane, Paris.
De rechten voor de Nederlandse vertaling werden onderhandeld
via La Petite Agence, Paris.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand
of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke
voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in
geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de
wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or
made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical,
without prior permission in writing from the publisher.

Tekst en illustraties: Bertrand Santini
Nederlandse vertaling: Edward van de Vendel
Omslagillustraties: Bertrand Santini
Zetwerk Nederlandse vertaling: KaaTigo

D/2022/6186/15
ISBN 978 94 6429 120 9
NUR 283
YFQ Kinderen / tieners: fictie: humor
YFP Kinderen / tieners: fictie: natuur- en dierenverhalen
5AK Leeftijdscategorie: vanaf ca. 9 jaar

Trefwoorden: humor, vriendschap, dieren, honden, platteland, herfst,
angst, bont, dierenmishandeling

pelckmans.be

 facebook.com/pelckmans.be

 twitter.com/Pelckmans_be

 instagram.com/pelckmans.be

Bertrand
Santini

HET
DAGBOEK
VAN GURTY

Overal kastanjes

vertaald door
Edward van de Vendel

P E L C K M A N S

SEIZOEN 3
HET
DAGBOEK
VAN GURTY

DE AANKOMST
HERENIGINGEN & FLAUWEKUL
DE VLIAGER VLIEGT
TOVERFLEUR
MIJN GRAP
HET BACHIAVELLISTISCHE BONSTER
SLECHTE VERLIEZER
FANETTE
GELUKKIG!
TELEURSTELLING
MOEDER VAN DE WERELD
GURTY IN WONDERLAND
KNAL!
OPENBARING
DE EEKHOORN DIE HOEOEOEOEOE DOET
KATTEN EN MENSEN
VERDWENEN
MAXIMALE ALERTHEID
NAAR HET ONBEKENDE
VUURWERK

20 OKTOBER

- Dag van de Heilige Elvis -

DE AANKOMST

'Ding ding dong, we komen aan op het station,' zei de stem van de trein.

'Kom, Gurty. We zijn er!' fluisterde mijn Kasper.

Ik knipperde met mijn ogen...

Door het raam zag ik vreemde wolken. Het leken wel beren, of vossen. Het leek wel alsof ze midden tussen de sterren zweefden... Zodra de trein remde, holde ik naar het halletje en blafte: 'Woehaa! Woehaa! Laat me erdoor! Ik ben de beroemde Gurty! Voorrang voor mij!'

Met een geweldige overwinnaarsprong kwam ik op het perron terecht, waar het wemelde van de rolkoffers en wandelbenen. En nadat ik de aarde met een druppeltje pies had gezegend was het hele platteland van mij.

Maar raad eens?

Ik zag opeens mijn vriendin Fleur voor het station op me staan wachten.

Jeetje!

‘Fleur!’ riep ik. ‘Wat doe jij hier?’

‘Ik kom je een verschrikkelijk nieuwtje vertellen!’
zei ze. Ze keek me diep verdrietig aan.

Op dat moment schoot er een witte flits door de hemel.

‘Wat?’ zei ik. ‘Wat voor verschrikkelijk nieuws?’

‘Billenkop... die afgrijselijke rotkat... IS DOOD!’

‘ALLE KOEIENVLAAIEN!!! Wat is er gebeurd???’

‘Hij liep over de rand van een fontein, en opeens klonk er Ding ding dong, we komen aan op het station!’

‘Huh???’

‘Kom, Gurty, we zijn er!’ fluisterde mijn Kasper.

Ik knipperde met mijn ogen...

OEF!

Het was maar een droom!

Door de ramen scheen een ronde maan die wel op een kikkerroog leek. Zodra de trein remde, holde ik naar het halletje en blafte:

‘Woehaa! Woehaa! Laat me erdoor! Ik ben de beroemde Gurty! Voorrang voor mij!’

Met een geweldige overwinnaarsprong kwam ik op het perron terecht, waar het wemelde van de rolkoffers en wandelbenen. En nadat ik de aarde met een druppeltje pies had gezegend was het hele platteland van mij.

Fleur zat niet voor het station op me te wachten en dat was maar goed ook. Op dit uur lag Billenkop waarschijnlijk in zijn mand te ronken, levender en stinkender dan ooit. Ik was blij dat ik geen voorspellende droom had gehad: zonder vijand zou het leven zo triest zijn!

Dromen zijn geweldig, maar sommige zijn het niet waard om ook in het echt te beleven. Zo heb ik bijvoorbeeld een keer gedroomd dat ik vier koffietaartjes opat en daarna was ik blij; maar op een dag heb ik echt vier koffietaartjes gegeten en daarna was ik kotserig.

Onze trouwe auto had maandenlang op het parkeerterrein op ons staan wachten zonder gas te spugen. Maar meteen toen we erin zaten ging hij er als een raket vandoor om ons naar het huis te brengen.

O, mijn heerlijke huis op het platteland! Ik zou het met mijn ogen dicht nog kunnen herkennen. De hal ruikt altijd naar venkel, de woonkamer altijd naar tijm, de keuken altijd naar worst en mijn mand altijd naar hond.

Terwijl Kasper de koffers en de ramen opende, ging ik op het terras zitten om de geuren van die herfstavond op te snuiven.

O, wat een heerlijk seizoen! In de herfst ruikt de natuur naar billen. Alles verrot, alles verranzigt, alles vernat.

Geweldig!

Uit het huis van buurman Nabuur steeg de geur van pantoffel en van honing op. Daar lag mijn vriendin Fleur stilletjes te slapen. Met haar ging ik het zeker weer leuk hebben. Zonder het met opzet te doen

zorgde Fleur vaak voor allerlei lolletjes, en ik ben dol op lolletjes, want die vind ik grappig.

De geur van de eekhoorn die hihi doet zweefde om de cipres. Ik zwoer dat ik hem dit keer te pakken zou krijgen, of mijn naam was niet Gurty! Ik zag al helemaal voor me hoe dat zou verlopen. Als ik hem eenmaal te pakken zou hebben, stopte ik hem in de mixer, samen met wat broodkorsten en dan kreeg ik een heerlijk eekhoorn-met-broodkorstensoepje, wat natuurlijk het ideale drankje is om de eerste herfstdauw mee te lijf te gaan.

De geur van verrotte sardientjes, Billenkops geur, mijn lievelingsvijand, was nog nooit zo sterk geweest.

Alsof hij zich vlak voor me bevond!

Precies op dat moment zag ik een donkere, mollige klont door de tuin golven.

Billenkop bevond zich vlak voor me!

Vanaf mijn uitkijkpost kon ik op hem uitkijken zonder dat hij me zag. Die zwaarlijvige duivel gleed door het gras als een giftige krokodil op zoek naar kleine muisjes.

Hij probeerde met een sprongetje boven op onze fontein te gaan zitten, de kleine, die zo'n plasgeluid maakt.

Maar **PLOEF!** Hij gleed uit over de rand en kukelde in de waterbak.

Dus ik: KEIHARD LACHEN!

Persoonlijk vind ik het fantastisch als de vakantie met een lolletje begint.

Bedekt met modder en blaadjes krom Billenkop vloekend de fontein uit.

Dat was geweldig om te zien.

Hij wierp een snelle blik naar rechts, daarna naar links, hopeno dat er geen getuigen waren van zijn vernedering, en daarna verdween hij in de nacht.

MAAR IK HAD ALLES GEZIEN!

Morgen zal ik niet aarzelen om deze gedenkwaardige grap aan iedereen te vertellen. Dus Billenkop gaat dat heel irritant vinden en wij hebben lol.

Dit beloofde een heerlijke vakantie te worden.

Al mijn vrienden waren er, zelfs degenen waar ik niet van hield!

Ik kon niet wachten om ze weer te zien, maar eerst ging ik slapen. Het dutje in de trein had me uitgeput en nu wilde ik snel mijn ogen gaan sluiten. Morgen moest ik in vorm zijn, want ik had heel wat vakantie te vieren.

